സൃഷ്ടികളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വൈവിധ്യങ്ങളും വൈജാത്യങ്ങളും ഏകനായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും സൃഷ്ടിവൈഭവത്തിന്റെയും തെളിവാകുന്നു. ഒരേ ജലത്തിൽ നിന്നാണ് സകലമാന സൃഷ്ടിജാലങ്ങളെയും ഉളവാക്കിയത്.

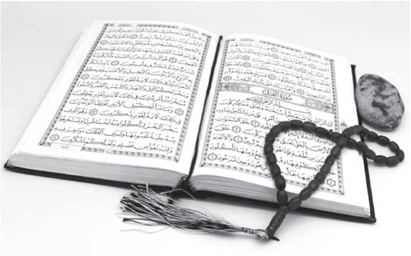

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ
﴿٤٣﴾

43. നീ കാണുന്നില്ലയോ, അല്ലാഹു മേഘങ്ങളെ മന്ദംമന്ദം ചലിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ടവയെ കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. പിന്നെ ഘനീഭവിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിൽനിന്ന് മഴത്തുള്ളികൾ ഉതിർന്നുവീഴുന്നതു കാണാം. വിണ്ണിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പർവതങ്ങളിൽനിന്ന് ആലിപ്പഴങ്ങളും വർഷിക്കുന്നു. അവനിഛിക്കുന്നവർക്ക് അതിനാൽ ആപത്ത് ഏൽക്കുന്നു. അവനിഛിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് തെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ മിന്നൽപിണരുകൾ കണ്ണുകളെ പോക്കുമാറാകുന്നു.

43

എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു മന്ദംമന്ദം ചലിപ്പിക്കുന്നു = أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي നീ കാണുന്നില്ലയോ = أَلَمْ تَرَ
എന്നിട്ട് അവയെ കൂട്ടിയിണക്കുന്നു = ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ മേഘങ്ങളെ = سَحَابًا
പിന്നെ അതിനെ കട്ടപിടിച്ചതാക്കുന്നു (ഘനീഭവിപ്പിക്കുന്നു) = ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
അതിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതായി (ഊർന്നുവീഴുന്നത്) = يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ അപ്പോൾ നിനക്ക് മഴത്തുള്ളിയെ കാണാം = فَتَرَى الْوَدْقَ
വിണ്ണിൽനിന്ന് = مِنَ السَّمَاءِ അവൻ ഇറക്കുന്നു (വർഷിക്കുന്നു) = وَيُنَزِّلُ
ആലിപ്പഴത്താൽ = مِنْ بَرَدٍ അതിലെ (ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന) പർവതങ്ങളിൽനിന്ന് = مِنْ جِبَالٍ فِيهَا
അവൻ ഇഛിക്കുന്നവർക്ക് = مَنْ يَشَاءُ അപ്പോൾ അതിനാൽ ആപത്തേൽക്കുന്നു = فَيُصِيبُ بِهِ
അവൻ ഇഛിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് = عَنْ مَنْ يَشَاءُ അവൻ അതിനെ തെറ്റിക്കുന്നു = وَيَصْرِفُهُ
കണ്ണുകളെ = بِالْأَبْصَارِ അതിന്റെ മിന്നൽപിണർ പോക്കുമാറാകുന്നു = يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സർവാധികാരി അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും താനുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ഏതു വിധത്തിലും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയും കഴിവും അവനുണ്ടെന്നും തെളിയിക്കുന്ന പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. നോക്കുക, വരണ്ടുണങ്ങിയ മണ്ണിൽ മാനത്തുനിന്ന് ഒരു തുള്ളി വെള്ളം വീഴ്ത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു ശക്തിയുമില്ല. അല്ലാഹു മാത്രമാണ് അവൻ സൃഷ്ടിച്ച മേഘങ്ങളെ അവന്റെ വായുവിലൂടെ മന്ദംമന്ദം നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഛിന്നിച്ചിതറിയ മേഘശകലങ്ങളെ കൂട്ടി

യിണക്കി ഘനീഭവിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന് മഴയുതിർത്ത് ഭൂമിയെ ജലസേചനം ചെയ്യുന്നു. يُزْجِي -യെയാണ് മന്ദംമന്ദം ചലിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് തർജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മാന്ദ്യവും നിരുന്മേഷവുമാണ് زجاء . ഭാരം വഹിക്കുന്ന ഒട്ടകങ്ങളെ സാവകാശം തെളിക്കുന്നതിന് ازجاء എന്നു പറയും. بضاعة مزجاة മാർക്കറ്റിൽ ഡിമാന്റില്ലാത്ത താണതരം ചരക്കാണ്. മേഘങ്ങൾ മന്ദഗതിയിൽ ഒഴുകി നടക്കുന്നതിൽ ദൈവികമായ വലിയ യുക്തി (حكمة) ഉണ്ട്. അവ സൂപ്പർസോണിക് വിമാനങ്ങൾ പോലെ അതിവേഗം പറന്നുനടക്കുകയാണെങ്കിൽ തമ്മിൽ അതിശക്തമായി കൂട്ടിമുട്ടുകയും ഘോരമായ ഇടിയും മിന്നലും നിരന്തരം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വല്ലപ്പോഴുമുണ്ടാകുന്ന ഇടിവെട്ടിന്റെ വിപത്ത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. മഴയിലൂടെ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ജലവിതരണത്തിന്റെ ക്രമം താറുമാറാകുമെന്നതാണ് മറ്റൊരു വിപത്ത്. കാറ്റിന്റെ ഗതിക്കും മേഘചലനത്തിനും അതിന്റെ കൂടിച്ചേരലിനും ഘനീഭവിക്കുന്നതിനുമെല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സുഭദ്രമായ സംവിധാനമനുസരിച്ചാണ് അവയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. സംവിധായകൻ അല്ലാഹുവായതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ആ സംവിധാനം അഭംഗുരം നിലനിൽക്കുന്നതും. ഘനീഭവിച്ച മേഘങ്ങൾ തണുത്ത് ജലമായി ഒറ്റയടിക്ക് ഭൂമിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും പതിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കെടുതികൾ ഓർത്തുനോക്കുക. മേഘങ്ങളിൽനിന്ന് വെള്ളം തുള്ളിതുള്ളിയായി വീഴുകയാണ്. സാധാരണ മഴകൊണ്ട് അപകടമുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹു ഇഛിക്കുമ്പോൾ കാറ്റ് കൊടുങ്കാറ്റായും ചുഴലിക്കാറ്റായും മാറി പലവിധ നാശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മഴ പേമാരിയായി വളർന്ന് പ്രളയക്കെടുതികളുമുണ്ടാക്കുന്നു. അതുപോലെ മാനത്തുനിന്ന് മഞ്ഞുകട്ടകൾ വർഷിക്കുന്നു. അതും ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ആളുകൾക്ക് ദുരിതങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ എന്നാണ് മൂലവാക്യം. ഇതിലെ مِنَ السَّمَاءِ എന്നതിലെ مِن മഴ ഉത്ഭവിക്കുന്നത് ആകാശത്തുനിന്നാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളതാണ്. مِنَ السَّمَاءِ-യുടെ ബദൽ-വിശദീകരണം-ആണ് مِنْ جِبَالٍ فِيهَا എന്ന വാക്ക്. مِنْ بَرَدٍ എന്നതിലെ مِن അധിക ശബ്ദമാണെന്നും, അല്ല 'ചില' (تبعيض) എന്ന അർഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, അതുമല്ല ആലിപ്പഴത്താൽ എന്ന അർഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന(تبيين)താണെന്നും ഭാഷാഭിജ്ഞർ പല തരത്തിൽ വിലയിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെ വിലയിരുത്തിയാലും ആശയം തർജമയിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു തന്നെയാണ്. ഇവിടെ جِبَال എന്ന പരാമർശം എന്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് എന്നതിലും വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. മാനത്ത് മലകൾ പോലെ ഉരുണ്ടുകൂടുന്ന കാർമേഘങ്ങളാകുന്നു ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് ഒരു വീക്ഷണം. മഞ്ഞു മൂടി ഭൂമിയിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന മലകളാണെന്നാണ് മറ്റൊരു വീക്ഷണം. മഞ്ഞുമലകളിൽനിന്ന് മഞ്ഞിടിഞ്ഞും ആളുകൾക്ക് ആപത്തുണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. بَرَد -ന്റെ മൗലികമായ അർഥം ആലിപ്പഴമാണ്. നീരാവിയായി ഉയരുന്ന ജലം മേഘരൂപത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച് തണുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിലെത്തുമ്പോഴാണല്ലോ മഴയായി പെയ്തിറങ്ങുന്നത്. അന്തരീക്ഷത്തിന് തണുപ്പു കൂടുമ്പോൾ ജലകണങ്ങൾ തണുത്ത് മഞ്ഞുശകലങ്ങളായി ഉതിർന്നുവീഴുന്നു. അതിലും കൂടിയ തണുപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ ജലമായി തീർന്ന നീരാവി ഐസുകട്ടകളായി ഉറക്കുകയും അവ പൊട്ടിച്ചിതറി താഴെ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെയാണ് ആലിപ്പഴം എന്നു പറയുന്നത്. ഇതും മനുഷ്യർക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. مِنْ جِبَالٍ مِنْ بَرَدٍ എന്ന വാക്ക്, مِنْ جِبَالٍ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം മാനത്തെ മേഘമലകളാണെന്ന വീക്ഷണത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഭൂമിയിൽനിന്ന് മാനത്തേക്കുയർന്നുനിൽക്കുന്ന മഞ്ഞുമലകളാണ് എന്ന വീക്ഷണവും അസംഗതമാകുന്നില്ല. മുകളിൽനിന്ന് മഞ്ഞു വർഷിക്കുന്ന എല്ലാ ഉപാധികളും സൂക്തത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്നു എന്നു കരുതുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉചിതമായി തോന്നുന്നത്.

മഴ കൊണ്ടായാലും മഞ്ഞുവീഴ്ച കൊണ്ടായാലും ചിലപ്പോൾ ആപത്തുണ്ടാകുന്നത് ഈ സംവിധാനം ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല. പ്രകൃതിവിപത്തുകളും ആ സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ്. അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രകൃതിയെ ചിലപ്പോൾ ക്രമം തെറ്റി ചലിപ്പിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ നമുക്കാവില്ല. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. ക്രമക്കേടിന്റെ സാധ്യതയിലാണ് ക്രമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും മഹത്വവും വെളിപ്പെടുന്നത്. പ്രകൃതിശക്തികളിലൊന്നിനും ഒരിക്കലും ഒരു വ്യതിയാനവും സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം നിലനിൽക്കുന്നത് സർവശക്തനായ ഒരു വിധാതാവിന്റെ സംവിധാനമനുസരിച്ചാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ സൃഷ്ടികൾക്ക് കഴിയില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവുണ്ടാക്കുക എന്നതു തന്നെയാവാം പ്രകൃതിയുടെ ക്രമം തെറ്റിക്കലുകളുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ തിരിച്ചറിവുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നത്. ഇടക്കിടെ അവിടവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന ക്രമക്കേടുകൾ ഒരുനാൾ ഈ പ്രകൃതി പാടെ താറുമാറാകാനുള്ള സാധ്യതയുടെ മുന്നറിയിപ്പുമാകുന്നു. ധർമ ധ്വംസകരായ സമൂഹങ്ങളെ പാഠം പഠിപ്പിക്കാനും അല്ലാഹു ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾ വിധിക്കാറുണ്ട്. ഖുർആൻ അതിന് നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

മേഘങ്ങൾ കൂട്ടിയിടിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വൈദ്യുതാഘാതം സൃഷ്ടിക്കുന്ന, കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണ പ്രകാശമാണ് മിന്നൽപിണർ- سَنَا بَرْق . ഇടിമിന്നലിന് بَرْقَة എന്നു പറയും. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് بَرْق . കണ്ണഞ്ചിപ്പോകൽ മിന്നൽപിണർ മൂലം എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമാണ്. ഈ മിന്നൽപിണർ തന്നെ ഒരത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. തീയും വെള്ളവും പരസ്പരവിരുദ്ധമാണല്ലോ. തണുത്ത ജലഖണ്ഡങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോഴാണ് മിന്നൽപിണരുണ്ടാകുന്നത്. ഒരു വസ്തുവിൽനിന്ന് അതിന്റെ വിപരീതത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അത്ഭുതമാണിത്. മിന്നൽപിണരിന്റെ തീവെളിച്ചത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ സൃഷ്ടിവൈഭവം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ■

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

44. അല്ലാഹു രാപ്പകലുകൾ മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് തീർച്ചയായും ഇതിൽ മഹത്തായ പാഠമുണ്ട്.

44

يُقَلِّبُ اللَّهُ = അല്ലാഹു തിരിച്ചുമറിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ = രാപ്പകലുകളെ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ = തീർച്ചയായും ഇതിൽ ഉണ്ട് لَعِبْرَةً = (മഹത്തായ) പാഠം

لِأُولِي الْأَبْصَارِ = കണ്ണുകളുള്ളവർക്ക് (ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക്)

രാവിനെ പകലായും പകലിനെ രാവായും നിരന്തരം കറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അല്ലാഹു തന്നെയാണ്. അവനു മാത്രമേ അതിനുള്ള അധികാരവും കഴിവുമുള്ളൂ. പകൽ രാത്രിയുടെയോ രാത്രി പകലിന്റെയോ സമയത്തിലേക്ക് ഒരിക്കലും കടന്നുകയറുന്നില്ല. വർഷത്തിലെ ഓരോ നാളിലും രാത്രിക്കും പകലിനും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയദൈർഘ്യത്തിൽ ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ വ്യത്യാസം പോലും സംഭവിക്കുന്നില്ല. മുൻസൂക്തത്തിൽ മഴയെയും മഞ്ഞിനെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ വർഷം ചിലപ്പോൾ ഭയാനകമായ അതിവർഷത്തിലേക്കും ഇടിമിന്നലിലേക്കും മഞ്ഞ് ആപൽക്കരമായ ഹിമപാതത്തിലേക്കും വഴിമാറുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ആ വഴിമാറ്റം അല്ലാഹു സോദ്ദേശ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണെന്നും സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്ന് അത്തരം വ്യതിയാനങ്ങൾക്കതീതമായും പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ അവനറിയാമെന്നും നിശ്ചിത ക്രമത്തിൽനിന്ന് കടുകിട വ്യതിചലിക്കാതെ എന്നും ഒരേ ക്രമത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാരാളം പ്രതിഭാസങ്ങളുണ്ടെന്നും ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. അത്തരം ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് മനുഷ്യൻ ജനനം മുതൽ മരണം വരെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാപ്പകലുകൾ. ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള മനുഷ്യർക്കു ഇതിൽ വലിയ പാഠമുണ്ട്. عِبْرَة -നെയാണ് പാഠം എന്ന് തർജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരു യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊരു യാഥാർഥ്യജ്ഞാനത്തെ കണ്ടെടുക്കുകയാണ് ഈ പദത്തിന്റെ ആശയം. അതായത്, പ്രത്യക്ഷ വസ്തുതകളിലൂടെ അതിനകത്തുള്ള പരോക്ഷ യാഥാർഥ്യങ്ങളെയും ശകലങ്ങളിലൂടെ സകലത്തെയും കാണാനുള്ള മനക്കണ്ണും ബുദ്ധിപരമായ സത്യസന്ധതയുമുള്ളവർക്ക് ദൈനംദിനം ഗോചരമാകുന്ന ഈ പ്രത്യക്ഷ പ്രതിഭാസങ്ങൾ തന്നെ ഈ പ്രപഞ്ചം സർവജ്ഞനും സർവശക്തനും ഏകനുമായ ഒരു ശക്തിയുടെ മാത്രം സൃഷ്ടിയാണെന്നതിനും മനുഷ്യൻ ആരാധിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അവനെ മാത്രമാണെന്നതിനും മതിയായ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽനിന്ന് പരോക്ഷത്തിലെത്താനുള്ള ഈ കഴിവ് (عِبْرَة) മാനവികതയുടെ അന്തസ്സത്തയാണ്. അതില്ലാത്തവൻ മനുഷ്യനാകുന്നില്ല; ജന്തു മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ദൃശ്യങ്ങളിലൂടെ അദൃശ്യങ്ങളിലേക്ക് നീളാത്ത കണ്ണുകൾ യഥാർഥത്തിൽ കാഴ്ചയില്ലാത്ത കണ്ണുകളാണ്. ■

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

45. അല്ലാഹു സകല ജീവജാലങ്ങളെയും ജലത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു. അതിൽ ഉദരത്തിന്മേൽ ഇഴഞ്ഞുനടക്കുന്നവയുണ്ട്. ഇരുകാലിൽ നടക്കുന്നവയുണ്ട്. നാലുകാലിൽ നടക്കുന്നവയുമുണ്ട്. അല്ലാഹു അവനിഛിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സർവസംഗതിക്കും കഴിവുള്ളവനല്ലോ.

45

وَاللَّهُ خَلَقَ = അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു كُلَّ دَابَّةٍ = എല്ലാ ചലിക്കുന്നവയെയും (സകല ജീവജാലങ്ങളെയും)

مِنْ مَاءٍ = ജലത്തിൽനിന്ന് فَمِنْهُمْ = അവരിൽനിന്നുള്ളതാകുന്നു (അതിൽ ഉണ്ട്) مَنْ يَمْشِي = (ഇഴഞ്ഞു) നടക്കുന്നവർ

عَلَىٰ بَطْنِهِ = അവയുടെ ഉദരത്തിന്മേൽ وَمِنْهُمْ = അവരിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു (അവരിലുണ്ട്) مَنْ يَمْشِي = നടക്കുന്നവർ

عَلَىٰ رِجْلَيْنِ = രണ്ടു കാലുകളിന്മേൽ وَمِنْهُمْ = അവരിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു (അവരിൽ ഉണ്ട്)

مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ = നാലു കാലിൽ നടക്കുന്നവ يَخْلُقُ اللَّهُ = അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നു مَا يَشَاءُ = അവൻ ഇഛരിക്കുന്നത്
إِنَّ اللَّهَ = തീർച്ചയായും അല്ലാഹു عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ = എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിനും (സകല സംഗതികൾക്കും)
قَدِيرٌ = കഴിവുള്ളവൻ(നല്ലോ) ആകുന്നു

സൃഷ്ടികളുടെ വർഗവൈവിധ്യം, വർണവൈവിധ്യം, രൂപവൈവിധ്യം തുടങ്ങിയവയൊന്നും പ്രപഞ്ചത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ഇഛാശക്തികളും അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവല്ല. വിഗ്രഹാരാധകരായ മൂഢജനം അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ അവർ വരിക്കുന്ന കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൃഷ്ടികളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വൈവിധ്യങ്ങളും വൈജാത്യങ്ങളും ഏകനായ സ്രഷ്ടാവിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും സൃഷ്ടിവൈഭവത്തിന്റെയും തെളിവാകുന്നു. ഒരേ ജലത്തിൽനിന്നാണ് സകലമാന സൃഷ്ടിജാലങ്ങളെയും ഉളവാക്കിയത്. ഇവിടെ مِن مَاءٍ-ജലത്തിൽനിന്ന്-എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ശുക്ലമാണെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ പലയിടത്തും ശുക്ലത്തെ ജലം എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ശുക്ലത്തിലൂടെയല്ലാതെയും ജനിക്കുകയും പെരുകുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവികളുമുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഉൽപത്തി ജലത്തിൽനിന്നാണ്. അതിനാൽ ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന ജലം (مَاء) സാധാരണ ജലം തന്നെയാണെന്ന വ്യാഖ്യാനമാണ് കൂടുതൽ ഉചിതം. ഒരേ ജലത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച ജീവികളിൽ ചിലത് ഉദരത്തിന്മേൽ ഇഴഞ്ഞുനടക്കുന്നു. ചിലത് രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുന്നു. ചിലത് നാലുകാലിൽ നടക്കുന്നു. ചിലത് രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുകയും ചിറകുകളിൽ പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇഴജന്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചത് ഒരു ദൈവവും കാലുകളിൽ നടക്കുന്നവയെ സൃഷ്ടിച്ചത് മറ്റൊരു ദൈവവും ചിറകുകളിൽ പറക്കുന്നവയെ സൃഷ്ടിച്ചത് വേറൊരു ദൈവവുമാണെന്ന് ആരെങ്കിലും വാദിക്കുമോ? ഇല്ല. എല്ലാം ഏകനായ സ്രഷ്ടാവ് അവന്റെ അപാരമായ കഴിവിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. താനിഛരിച്ചതെന്തും ഏതവസരത്തിലും ഏതു രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും വർണത്തിലും സൃഷ്ടിക്കാൻ അവന് കഴിയുന്നു. ഈ യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ താൽപര്യവും, അഥവാ ഈ പ്രത്യക്ഷ യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ പ്രാപിക്കുന്ന പരോക്ഷ യാഥാർഥ്യം (عِبْرَة) സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ അടിമപ്പെടേണ്ടതും ആരാധിക്കേണ്ടതും സ്രഷ്ടാവായ ഏക ദൈവത്തെ മാത്രമാകുന്നു എന്നു തന്നെ. ■

لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۚ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

46. യാഥാർഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി വിശദീകരിച്ചുതരുന്ന സൂക്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുകയാണ് നാം. എന്നാൽ അല്ലാഹു നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത് അവനിഛരിക്കുന്നവരെയാകുന്നു.

46

لَقَدْ أَنزَلْنَا = തീർച്ചയായും നാം ഇറക്കി (അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുകയാണ്)
آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ = (യാഥാർഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി) വിശദീകരിച്ചുതരുന്ന സൂക്തങ്ങൾ
وَاللَّهُ يَهْدِي = (എന്നാൽ) അല്ലാഹു നയിക്കുന്നത് مَن يَشَاءُ = അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ إِلَىٰ صِرَاطٍ = മാർഗത്തിലേക്ക്
مُّسْتَقِيمٍ = നേരായ, ശരിയായ

നേരത്തേ 34-ാം സൂക്തത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള ഒരുദ്ബോധനമാണിത്. താൽപര്യമിതാണ്: കണ്ണുതുറപ്പിക്കുകയും നേരായ പാത കാട്ടിത്തരികയും ചെയ്യുന്ന സൂക്തങ്ങളാണ് നാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിലൂടെ സന്മാർഗം തേടുന്നവർക്ക് അതു കണ്ടെത്താനുള്ള കവാടം നമ്മുടെ നടപടിക്രമമനുസരിച്ച് തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് നാം. എന്നാൽ സന്മാർഗദർശനത്തെ ധിക്കാരത്തോടെ അവഗണിച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നവർ അവരുടെ ജഡികാസക്തികളുടെ കൂരിരുട്ടിൽതന്നെ വഴിതെറ്റി അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ വേണ്ടുക- مشيئة -യും പ്രോട്ടോകോളും (سنّة) പരസ്പരം ചേർന്നാണ് വർത്തിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അതിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്താനാവില്ല. അവന്റെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനപ്രകാരം അർഹിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായിരിക്കും സന്മാർഗം ലഭിക്കാനുള്ള അവന്റെ വേണ്ടുകയുണ്ടാവുക. ■